

## „Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

## Naročnina znaša:

Obe izdani na leto . . . . . gl. 21—  
Za samo večerno izdanje . . . . . 12—  
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne odziva.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

## EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

## Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

## Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

**Cetinje 27.** Sprejem princezinje Milice (Jute) Meklenburške je bil veličasten. Opoludne se je starodavna monastirska cerkev zaprla za občinstvo. Ob 5. uri popoldne se je vršila poroka. Na vožnji v cerkev in iz iste je mnogobrojni narod navdušeno pozdravljaval knežjo dvojico.

Zvečer je bil velik obed na dvoru, katerega so se udeležili tuji gostje, diplomati in državni dostojanstveniki. Vse mesto je razsvetljeno. Na vojaškem vežbališču se veseli narod o godbi, zdravcih in narodnem kolu princezinje Jute, za katero je navdušen.

**Petrograd 27.** Novine pozdravljajo s presrečnimi simpatijami poroko prince Danka Črnogorskega. «Novoje Vremja» piše: «Kako žalosten razloček med Črnogoro in Srbijo! Dočim se vrši danes v Cetinju, v malem starodavnem središču velikih kreposti, v prisotnosti številnih tujih knezov vesel dogodek za rodovino Petrovič-Njeguš, pustoši Srbijo pustolovec, ki se je moral, da se vzdrži, zateči h grozovitostim in prekemu sodišču.» Tudi ostali listi pišejo v podobnem zmislu.

**Carigrad 27.** Patrijarh armensko-gregorijanske cerkve je izročil porti imenik umorjenih Armencev in seznamke izgrediv, katere so Kurdi povzročili v sandžaku Muš in v vilajetu Erzerum.

**Pariz 27.** Poročilo agencije «Havas» oporeka vesti, da bi nastala nasprotja med vojaškimi oblastmi in med prefekturo v Rennesu glede naredeb za vzdrževanje reda za časa Dreyfusove pravde.

**Cap Haitien 27.** Zločinec, ki je včeraj umoril predsednika republike San Domingo, je v to uporabil priliko, ko je predsednik govoril s prijatelji. Izprožil je nanj dva metka iz revolverja ter

ga zadel v sree; predsednik se je mrtev zgrudil na tla.

Naslednik generala Heuraux-u bode menda Juan Junines.

**Carigrad 27.** Mešovita komisija, sklicana vsled zadnjih izgrediv na srbsko-turški meji, se posvetuje o sredstvih, s katerimi bi se taki dogodki v prihodnje onemogočili. Razmere med Srbijo in Turškv se boljajo. Srbski vladni krogi pričakujejo, da postane razmerje med obema državama povsem prijateljsko ter da se sporazumno reši več vprašanj, katera že čakajo dalj časa odločitve.

## Ali res nikoli?

O nastopu gospoda namestnika v Komnu smo že povedali svoje menenje. To menenje ni bilo ravno najugodnejše. Vendar se nam zdi, da smo bržkone ustregli gospodu namestniku, izreki tako sodbo o njem. Kajti na nas vsaj napravljajo vse početje gospoda namestnika, od prvega trenutka, ko je prišel v Trst, tak utis, kakor da mu je veliko veliko lažje na tem, da se od slovenske strani ne misli ugodno o njem!

In kako lahko si je tolmačiti to dispozicijo njegove ekscelence. Stvar je vendar tako jasna in tako enostavna, da bolj ne more biti: gospod grof Goëss je naslednik svojih prednikov! Točno je prevzel ves inventar politike svojih prednikov: kos za kosom. In menda niso prezrli niti najmanjše in najbolj oskrbljene kuhavnice iz političke kuhinje Rinaldinijev in Pretisov. Osebe je večinoma tudi ostalo pri hiši . . . kdo bi ne umel torej, da se primorskim Slovanom tudi sedaj reže politički kruh z istim nožem, s katerim so ga rezali Rinaldiniji in Pretisi?! Ali ni torej stvar naravna?! Pretis in Rinaldini nista imela baš ugodnega menjenja o nas Slovanih. Gospod grof Goëss

— Moj stric, Ferdinand Španović — gospod Viktor Malnar.

Besede »moj zaročenec« ni mogla spraviti na jezik.

Skočila je po očeta, ki je kmalo prišel. Stric je bil jako razgovoren. Da si je moral biti truden, je vendar neprestano pripovedoval, kako je v Indiji, kako se mu je godilo ona dolga leta, odkar je zapustil Evropo.

— A mi smo mislili, da si že mrtev.

— Ha! Ker nisem tako dolgo pisal? Nu, veš, nekaj časa se mi je godilo prav slabo. Lagati nisem hotel, s svojim slabim položajem vas pa tudi nisem hotel dolgočasiti in žalostiti. In tako sem mislil, da je bolje, ako molčim. Nu, potem se je naenkrat vse obrnilo. Moja kupčija je vzevela. Tedaj sem pa imel zopet toliko opravila, da mi ni ostajalo časa za daljša pisma. Z modernim športom razglednic se pa še nisem sprijaznil. Tako je, otroci.

— Sedaj pa se ti dobro godi?

— Dobro? Izvrstno! Zato sem prišel domov. Zadnji čas sem imel res mnogo sreče. Kar sem začel, vse je bilo dobro. S kratka: obogatel sem...

Malnar so je poslovil. Bilo je že pozno. V Ljubi je vse gorelo, ko ji je podal roko v slovo. Čudne misli so jo prešinjale.

Stricu so priredili sobo in šel je spat.

pa je naslednik svojih prednikov. Kje naj bi on vzel ljubezni do nas, ko je ni bilo v prevzetem inventarju?!

Malo spremembo moramo pa vendar konstatovati zlati resnici na ljubo: veliko odkritosrčnej in manje diplomatični so se sedaj v namestniški palači, nego so bili nekdanj, ko je Rinaldini prijateljski stiskal roko zadnjemu Slovincu, ki je slučajno prišel v dotiko z njim in je potem seveda točno storil — nasprotno od onega, česar smo pričakovali, sodeči po njegovih besedah. Sedaj je drugače. Sedaj imajo gospodje vse svoje misli tudi na jezik, kakor pričajo besede gospoda namestnika na njega potovanjih.

Že glede besed, ki jih je govoril kraškemu županu v Komnu, je kratko malo nemogoče, da bi bila še kje živa duša, ki ne bi bila na jasnem glede stališča, ki je je zavzel njegova ekscelence nasproti nam Slovincem. A bilo je še hujšega, veliko hujšega. V Brdih, v Kojškem, je segala odkritosrčnost gospoda namestnika še veliko dalje, nego pa v Komnu. Mi smo sicer že davno sklenili svoje račune o tem, česa smemo pričakovati od gospodov, ki delijo luč in senco v namestniški palači tržaški, ali — odkritosrčnost njegove ekscelence v Kojškem nas je vendar presenetila. Kaj tacega ne bi bili pričakovali: take fenomenalne odkritosti od strani načelnika politične uprave v deželi, kakoršnja je Primorska, kjer nasprotiva s tako silovitostjo butajo jedno ob drugo.

Tako presenečeni smo bili, da smo bili uverjeni, da bo poročilo v zadnji »Soči« sledil odločen »dementi«. Zastonj smo čakali. Sedaj moramo že verjeti, da je »Soča« pisala resnico.

Dva sta bila argumenta, ki sta nosila podlago Rinaldinijevi politiki na Primorskem, vsled katere je krvavelo vse javno življenje primorskih Slovanov. Prvi je bil: v Primorju je res nekaj laške irredente,

Drugi dan je bil že zgodaj na nogah. Poiskal je brata.

— Sedaj mi pa povej, kako se ti godi?

Španović je bil v zadregi. Rad bi mu bil povedal resnico, a zdelo se mu je, da bi to bilo neumestno izrabljanje situacije. Stric je opazil, da mu tiči beseda v grlu.

— Nu, le na dan z resnico. Če so akeje slabe, se lahko pomaga. Ko sem šel čez vodo, si mi ti dal denarja in sedaj ti ga jaz lahko vrnem z obrestmi. V širokem svetu se izgublja napačna sramežljivost. Torej kar naravnost.

Španović se je ohrabil. Povedal je bratu vse. Samo Ljubino stvar je zamolčal. Zdelo se mu je, da nima pravice govoriti o tem, vsaj toliko časa ne, dokler ne izve, kaj poreče Ljuba sedaj.

Indijski stric se je nasmejalo.

— To so malenkosti. To vse popravimo. Še danes si lahko rešen svojih dolgočasnih in sitnih upnikov. Čim prej, tem bolje. Poznam jaz take pijavke.

Popoldne sta z bratom uredila to stran vprašanja. Oče je povedal Ljubi, kako se je položaj izpremenil in njena prva misel je bila: Ivan!

Njeno veselo yzbujenje ni bilo dolgo trajno. Saj je mogoče, da je Ivan za njo že izgubljen. Ne le mogoče . . . Najbrže je tako. Ona se mu mora videti nezvesta in verolomstvo se ne odpušča.

(Pride še.)

## P O D L I S T E K.

8

## Ivan in Ljuba.

— Pisal Nekdo. —

V tem je nekdo potrkal na vrata, a v razgovoru ni bilo čuti trkanja.

Hkrati je vstopil neki neznanec, visok, plečat mož, z črno brado, visokega čela, ogorelega obraza. Bil je v potni obleki. V eni roki je imel mal kovček, v drugi pa debelo palico.

— Dober večer. Menda sem prav prišel? Pa tako živo se razgovarjate o Indiji, da me niste niti slišali, ko sem trkal. Jaz vam lahko kaj povem o tej deželi, ker prihajam skoro ravno od tam. Kje pa je moj brat?

— Vaš — brat? Ah! Vi ste — —

— Nu, stric Feri sem, stric Feri in ti si moja mala Ljubica, ne? Seveda, seveda. Velika si že, a poznam te vendar še. Ti pa mene ne veš? Kajpada, ta moja divjaška brada me je spremenila in indijansko solnce mi je malo ožgalo kožo. A veš kaj? Sesti menda smem, kaj?

In glasno smeje se, si je primaknil stol.

Ljubi se je vrtelo v glavi. Bilo ji je, kakor bi ji neki glas šepetal, da je nenadni stričev prihod jako, jako pomemben. Po njenih žilah je nekaj skakalo, kakor bi se tam pretakalo živo srebro.

Spomnila se je, da mora predstaviti neznanca gospoda.



ali tu je tudi slovanska irredenta, ki je veliko nevarnejša od prve — ergo: pobijati treba slovansko irredento! Drugi argument pa je bil: načelo ravnopravnosti je na Primorskem praktično neizvedljivo, ker je prevelika razlika med kulturno stopinjo Italijanov in Slovanov! Italijani so eminentno kulturni živelj, Slovani pa so inferijorno plemo, ki se niti ne da dovesti do višje kulture. Po taki argumentaciji je Rinaldini prihajal do zaključka, da je zahteva primorskih Slovanov po ravnopravnosti nezmiselnost. Tak je bil refrén v vseh njegovih pisanjih in govorjenih raportih.

Sosebno to poslednjo argumentacijo si je očitvidno prisvojil tudi gospod grof Goëss. Razlika bi bila jedina ta, da je Rinaldini mislil in delal v tem zmislu, a da je govoril drugače, dočim je sedanjí gospod namestnik tako odkrit, da govori tudi javno in nam v lice, kar je govoril Rinaldini pod pečatom uradne tajnosti in za hrbtom onim in istim Slovincem, katerim je ob vsaki priliki, ki se mu je nudila, stiskal roko, zagotavljal jih svečano o svoji jednaki dobrohotnosti do obeh narodnosti v deželi.

Odkritost gospoda grofa Goëssa je naravnost fenomenalna. Ne, kaj takega še ni bilo. Ustavni zakoni države zagotavljajo popolno enakopravnost vseh narodov v šoli, v uradu in javnem življenju, a tu imamo načelnika politične uprave, funkcionarja iste države, ki na pripomnjo slovenskega župana, da Slovenci zahtevamo le ravnopravnost, torej nič drugega nego — vršenje zakonov, odgovarja javno: **Tega ne bo nikoli!**

Ekscelencija grof Goëss je torej o slovesni priliki in predstaviteljem naroda v obraz povedal, da mi Primorski Slovenci nikdar ne pridemo do ravnopravnosti, da za nas torej ne velja § 19. državnih temeljnih zakonov!

Nikoli! Usodna beseda? Nikoli! Gospod namestnik je torej uverjen, da tudi njegov naslednik vestno vsprejme ves inventar njegove politike, kakor jo je on vsprejel od svojih prednikov! Ali je njegov ekscelencija pomislil vsjo usodnost besed, ko je onemu delu prebivalstva, čegar lojalnost je bila posvečena z sijajnimi čini v časih najhujše državne nesreče, zaklical v suhi brezobzirnosti: Tega ne bo nikoli, da bi se za Slovence v Primorju vršili zakoni avstrijske ustave o ravnopravnosti! Ali naj Primorje — isto Primorje, ki se je obranilo državi le po brezprimerni zvestobi njega slovanskega prebivalstva, res ostane za vedno izven avstrijske ustave? Ali naj prebivalstvo, do katerega se je država (kakor dokazujejo zgodovinski uradni spisi) zaupno — in ne zastoj — obračala v vseh nevarnih časih, za vedno izključeno od uživanja zakonov ustave? Ali je oni vsklik namestnika grofa Goëssa res program za sedanjost in bodočnost? Na ta vprašanja zahtevamo točnega odgovora od centralne vlade! In ako naši poslanci ne bodo umeli izsiliti točnega pojasnila, potem pa naj se le umaknejo v samoto, ker niso več za ta svet. Grofa Goëssa »nikoli« je tako gorostasen, da mora alarmirati zadnjega zaspanega optimista med nami! Mi menimo, da je odkritost gospoda grofa Goëssa primorske Slovence odvezala od vseh obzirnosti in na vse strani. Gospod grof nam je zaklical svoj »nikoli«. Mi pa mu vračamo svoj »nikoli»: nikoli se ne upognemo taki »nikoli« politiki, nikoli se ne damo degradovati za državljane druge vrste! Nikoli! Pač pa mora priti čas, ko se inventar sedanjega primorske politike pomeče na ogenj. Da-li bo gospod grof Goëss tedaj še namestnik v Trstu, to pa je seveda drugo vprašanje!

## Politični pregled.

TRST 28. julija 1899.

**Car ruski za slučaj nemško-avstrijske vojne.** »Information« pišejo iz Prage: Novinarski člani česke deputacije na puškinski slavnosti v Petrogradu so prinesli seboj od Neve v Prago jako veselo vest. Car je dal zagotovilo nekemu visokemu členu habsburške dinastije, da v slučaju prusko-avstrijske, ali boljje rečeno nemško-avstrijske vojne Rusija ne dopusti nikdar, da bi Nemčija, tudi v slučaju nje popolne zmage, potegnila na se kaj nemško-českega ali nemško-šlezijskega ozemlja, tem manj pa katero celo deželo česke krone.

Rusija se z vso svojo močjo potegne za to, da Češka ostane v okvirju avstrijske monarhije. Kakor se nam pripoveduje iz poučenih krogov, ta vest ni brez dejstvene podlage. Ni došla sicer iz oficijelnih ruskih krogov, pa vendar iz takih krogov petrograjskih, ki so z oficijelnimi in dvornimi krogi v živahnim družabnem in morda tudi — novinarskem občevanju.

**Slavje na Cetinju.** Včeraj je dospela na Cetinje zaročnica prestolonaslednika Danila in bodoča kneginja Črnogore. Tisoči Črnogorcev, ki so tem povodom prihiteli v bogato odičeno prestolnico Črnogore, se vsprejeli svojo bodočo vladarico s tistim iskrenim, pristranim navdušenjem, kakoršnje je možno le v Črnogori, kjer ganljivo patrijahalično razmerje spaja dinastijo z narodom, kjer narod vidi v svojem knezu svojega vladarja, svojega pravičnega sodnika, svojega skrbnega svetovaleca in dobrega očeta. Pred palačo so čakali knez Nikola, princei Nikolaj Grški, Fran Josip Battenberg, Peter Karagjorgjevič in vsi drugi visoki in odlični gostje, princeze Milena, Ana, Ksenija in Vera pa so čakale v vestibulu. Ko je jeden strel naznanil, da se zaročnica bliža višini cetinjski, jelo je grometi iz baterij in urnebesno vslikanje tisočev in tisočev ljudstva je pošljalo svoje prve pozdrave bodoči prestolonaslednici. Ko so se približale kočije, je godba svirala črnogorsko himno. Izstopivši iz voza je prišel Danilo sprovedel svojo zaročnico do svojega častitega očeta, ki je objel in poljubil svojo bodočo sinaho. Isto se je vršilo potem pred kneginjo Mileno.

Popoldne ob 5. uri se je vršila poroka v bogato odičeni samostanski cerkvi. Od palače do cerkve je bilo toliko ljudstva, da so vojaki komaj vzdrževali pot za sprevod. Druga sta bila veliki knez Konstantin v imenu carja in prince Neapeljski v imenu italijanskega kralja. Ko se je sprevod po dovršenih obredih vračal iz cerkve v palačo, so se ponavljale ganljive ovacije, ki jih je prirejalo ljudstvo novoporočencema. Zvečer je bilo splošno razjaje: na dvoru sijajen obed, mestee je bilo razsvetljeno, a ljudstvo je na planem slavilo dogodek s petjem, plesom in zdravljicami.

**Cetinje in Beligrad.** Rusko novinstvo se je lotilo jako hvaležne naloge. Črta namreč paralelo mej dogodki na Cetinju in v Belemgradu. Kolik kontrast: na jedni strani sama luč, na drugi sama tema. Efekt tega primerjanja pa je tak, da mora v dušo zaboleti vsakega prebivalca nesrečne kraljevine srbske. Pa še v nekem drugem pogledu so zanimive sedanje izjave ruskih novin. Pričajo namreč, da je bila le gola laž in izmišljotina, kar so nedavno temu čevkale slavofobne novine, češ, da so se razmere mej Petrogradom in Cetinjami ohladile in da je car Nikolaj odtegnil knezu Nikoli svojo naklonjenost. To pa radi slavohlepne in intrigantne politike tega poslednjega! Oni, ki so tako čekali, so seveda poznani zaščitniki beligradskega Milana. Navdušenje, s katerim pišejo ruske novine o slavlju na Cetinju, in ogorčenje, s katerimi obsojajo dogodke v Belemgradu, sta pač najbolj dokaz, da je bilo vse to le čevkanje z namenom, da bi črnili pred svetom dinastijo na Cetinju, pred katero se tresejo v strahu Obrenovići. »Novoje Vremja« meni: Mej tem, ko na Cetinjah, v tem malem, starem središču velikih čednosti neoporečne veljave, slave v navzočnosti mnogih vnanjih princev dogodek, vesel za rodbino Petrović-Njeguš, pa se pustoši Beligrad po pustoloven, ki mora, ako se hoče vzdržati, posezati po nasilju in nagli sodbi. Petrograjske »Vedomosti« pišejo: Simpatije Rusije do male Črnogore so bile vsikdar odkritosrčne in bratske in danes naraščajo še bolj. Zakonitost politike princea Nikole je vsikdar imponirala neprijateljem male kneževine, katere ugled rase v zadnjem času po dejstvu, da je črnogorska dinastija stopila v sorodstvo z nekaterimi prvih evropskih dvorov. »Rosija« piše: Razpadanje in korupcija v upravnem organizmu, neprestani skandali v kraljevi rodbini, politiško-moralno propadanje v deželi, delajo nekaj let sem iz Srbije ognjišče permanentne nevarnosti za dobro soglasje mej velevladnami, ki imajo svoje koristi na Balkanu. Mej tem pa, ko v Belemgradu vse propada in vleče v propad tudi vladajočo dinastijo, daje stari knez Nikola svojemu nasledniku soprogo, katerega čaka sijajna usoda, ko napoči dan, da bo videl srbski narod izpolnjevati se proročstvo princea Nikole v njega »Balkanski carici«.

**O razmerah v Srbiji.** Dandanes imamo vzrokov dovolj — piše praška »Politik« v dopisu iz Belegagrada — da ne govorimo več o kraljevini Srbiji, ampak o srbskem sultanatu, kateremu je na čelu — Nasr-Edin Milan Chan. Kajti kar se godi tu doli, to se ne da več opisati. Človek bi skoraj mislil, da v glavah beligradskih mogotcev nekaj ni v redu, da je zlasti glasoviti Milan izgubil svojo razsodnost. Če prelistate škandalozni življenjepis tega moža, se o tem prepričate kmalu. Kamor-koli je pomolil svojo glavo, povsod se kažejo škandali. V Srbiji je igral vedno ulogo agenta-provokatorja, bilo kakor kralj, bilo kakor kraljevski usurpator. Nesrečni narod se more oddahnuti le tedaj, kadar je Milan zunaj dežele, seveda, če je tamkaj miren. Ko se je pa vrnil, takoj se začneja zopet njegova vratolomna politika, politika, dostojna kakega cirkusa. Zaključek je vedno: ali javen prepir z bivšim ministerskim predsednikom, ali kak upor, revolucija v konaku, izgon kraljice Natalije, zamašitev ust narodu, kak državni prevrat, atentati itd. Milanu so taki razburjajoči dogodki to, kar ribi voda. Dokaz: njegovo sedanje gostovanje v Srbiji. Le v toliko se je spremenil v zadnjem času, da se je stari želji po škandalih pridružil še maščevalnost. Kdor je še samostojen v deželi, pa bodi radikalec ali liberalec, vsakega preganja. To je najbrutalnejša vojna z ognjem in mečem! Nikomur ne prizanaša, tudi ženam in otrokom ne. Komur ne more drugače do živnega, tega pa sleče do nagega ter ga podi čez mejo, da se revež klati z nesrečno družino vred brez strehe, brez hrane, po Hrvatski in južni Ogerski, kjer živi od milodarov svojih bližnikov. Med njimi je viših uradnikov, priznanih pisateljev (n. pr. Radoslavić-Hočin). K drugim nenaravnim izrodkom Milanove bolne duše je stopila najnovejša grozota: poskus, da iztrebi stranke iz dežele. Taka misel je zamogla dozoriti le v Milanovi glavi. Kdo more zahtevati, da urejujo dekreti javno menenje? Narod, ki je imel pred kratko dobo še najsvobodnejšo ustavo in živahno politično življenje, naj bi na povelje kar umolknil, kakor da je mrtev, naj bi se odpovedal svojemu prepričanju, naj bi se kakor suženj zavalil v prah pred vzožje usurpatorja!

Sicer pa, čemu ta dragi in nevarni poskus? Ali ne vidi Milan, kakov sad mu rodiijo njegovi grehi? Narodi si ne dajo več mašiti svojih ust...

Potem omenja imenovani list, kako je Milan napravil ljubezen srbskega naroda: vse razumnštvo je proti njemu; ni ga znatnejšega politika, katerega bi ne bil že zlostavljal, kadar so mu prišle njegove sultanske muhe. Ker ve, da se v normalnih razmerah ne more vzdržati, je odpravil ustavo, uničil novinstvo, vsako opozicijo je zamoril že o rojstvu z najbrutalnejšim nasilstvom, a vlado si je sestavil iz najslabših eksemplarov raztrešene naprednjaške stranke. Ministri nimajo moralne podlage, niti privržencev, niti spoštovanja; znani so le kakor slabi beriči slabih gospodarjev. Kaj hoče Milan s takim upravnim strojem? Hoče-li si izsiliti ljubezen naroda in simpatije Evrope? Pri Milanu, ki je že davno pozabil misliti logično, je vse mogoče. — Milan noče razumeti, da se tako miroljubon narod, kakor je srbski, ne buni iz same prevzetnosti, da ne dela atentatov iz samega veselja do istih, ampak iz obupanja...

Zdi se, kakor da hoče Milan dokazati, da je ves narod zapleten v atentat. Potem je to značilno. Milana je smatrati kakor evropskega požigalca, s katerim se ne bi imel nihče bratiti. On mora zapustiti Srbijo in Evropi prizanesti se svojim divjanjem — ali pa imamo pričakovati velikih, osodolnih presenečenj. V Srbiji se sedaj hazardira za mir Balkana in Evrope, in igralec je človek brez razsodnosti, ki se ne zaveda tega, kar dela.

Tako »Politik«. Tukajšnji srbski konsulat pa razpošilja priobčilo, v katerem se slikajo razmere v Srbiji v najjasnejših barvah. To vam je prava idila! Narod da je zadovoljen z vlado (Glej: deputacije, ki se plazijo po beligradskih ulicah, katerih namen, da mečejo pesek v oči Evrope, pa je očitviden). Sploh da še niso vsi radikalni voditelji zaprti! Zaprte da so večinoma osebe, ki so bile že zapletene v afero Čebinae. Z jetniki se postopa popolnoma zakonito itd. itd. »Die Botschaft höhr ich wohl, doch mir fehlt der Glaube!«



## Domače vesti.

**Imenavaenje.** Njegovo Veličanstvo je imenovalo stavbenega svetnika Josipa Vilfana višim stavbenim svetnikom na pomorski oblasti v Trstu.

**Novi maši.** Prihodnjo nedeljo bo daroval v župni cerkvi barkovljanski prvo svojo sv. mašo tamošnji rojak, gospod Matija Škabar. Slavnostno propoved bo imel veleč. g. kapelan Stemberger, pevsko društvo »Adrija« (mešan zbor) pa bo pel Hladnikovo mašo »Tvoja so nebesa«, Razmov »Tebe Boga hvalimo« in »Blagoslov«, s spremljevanjem vojaškega orkestra. Sv. maša se prične ob 10. uri.

Istotako v nedeljo bo pel novo mašo v župni cerkvi na Katinari gospod Slamič iz Ročila.

Oba novomašnika sta zvesta sina svojega slovenskega naroda.

**Gospod Peter Corà,** ta »dobri« znanec vseh slovenskih poštarjev in ljubeznjivi prijatelj vseh Slovencev in oboževatelj marsikateri — Slovenke, dela sedaj — kakor čitamo v »Lavoru« — z vsem aparatom svojih zvez in intrig, da bi prišel zopet v Trst in sicer na mesto uradnega ravnatelja Konstantina, katerega bi on, gospod Peter Corà, prej ko prej rad spravil v pokoj. No, rečeni list je tako krut, da podira gospodu Petru vse dobre nade, rekši, da je gospod Konstantin prav dobrega zdravja in da niti ne misli na to, da bi se umaknil ravno sedaj, po nekem surovem činu, storjenem proti njemu anonimnim potom. In če se gospod Konstantin tudi umakne danes ali jutri — tako zaključuje »Lavoro«, — ne bo mogel priti na njegovo mesto človek, ki je radi raznih več ali manj hudih činov moral zapustiti Trst ter je moral ukloniti glavo in dopustiti, da je bil na njegovo čelo pritisnjen pečat kazenske razsodbe, potrjene od druge instance sodišča v Ljubljani. Ne, gospod Corà se ne more povrniti v Trst!

To je slan grizljaj, za gospoda Corà! Mi mu ga privoščamo iz vsega srca. Dober tek, gospod Peter!

**Pogreb pok. Rupelja.** S Proseka nam pišejo: Tužno so včeraj doneli zvonovi iz lin proseškega in kontoveljskega stolpa. — Proseška vas ni videla že dolgo tacega spreveda: bil je namreč pogreb nesrečnega Rupelja. Že prej določeno uro so prihajali ljudje, ne le s Proseka in Kontovelja, marveč tudi iz drugih oddaljenih vasi, gotovo jih je bilo nad 2000. Pogreba se je udeležila vsa proseška inteligenca in drugi tam nahajajoči se letoviščniki.

Ko se je bližal iz Trsta prihajajoči spreved, se je zbralo že pod Kontoveljem veliko ljudstva. Ko je došel spreved na Prosek, je bil dušo pretresljiv prizor, ko so uboge tri sestre pokojnika vile in sklepale roke in ihtele. To ni bil več navaden jok, ampak obupno vzdihovanje in ječanje. Grozna žalost je trla užaljene stariše in brata. Ni ga bilo skoraj očesa, da ne bi porosilo gorko solzo sožalja, posebno ko je društvo »Hajdlihi« v cerkvi in na pokopališču zapelo znani žalostinki. Obče sočutje in sožalje, ki so ga pokazali nesrečni družini ne le sovaščani, ampak bližnji in daljni, naj bo Rupeljnovi družini v tolažbo in tešilo na ne domestljivi zgubi prerano umrlega sina. To naj jim bo v dokaz, kako spoštovanje uživajo oni in kako je užival njih pok. Franjo. — Ob tej veliki nesreči naj se spominjajo besed Onega, ki je tudi trpel po nedolžnem in ki pravi: »Niti las se ne skrivi človeku brez volje mojega očeta.«

Hud udarec je zadel tudi Ukmarjevo družino. Ko je zvedel Ukmarjev oče o nesrečnem dogodku, zvrnil se je takoj v omedlevici na tla, ravno tako njegov mlajši sin. Sliši se, da je zaprti Ukmar v bolnišnici v opazovalnem oddelku.

Vsi vaščani so uverjeni, da je moral biti nesrečni mladenič v onem momentu, ko je zvršil grozni čin, ne le abnormalnega duševnega stanja, ampak, da je moral biti popolnoma zmešan. In res je v petek in soboto tarnal, da ga boli glava. Drugače si ni moglo misliti od takega mladeniča, kakor je bil Ukmar, ki je bil radi svojega poštenega in moralnega vedenja ravno tako priljubljen vsem občanom, kakor je bil pokojni Rupelj.

Bog tolaži obe nesrečni družini! X.

**Od sv. Jakoba.** Pišejo nam: Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je prav pogodila, da je začela prirejati vsako nedeljo na vrtu

slovenske šole pri sv. Jakobu veselice se svobodnim vstopom. Minolo nedeljo sicer ni bilo mnogo ljudi, a tisti, ki smo bili, zabavali smo se izborno. Reditelj teh veselice in voditelj sv. Jakobskih Slovencev, g. Rakuša, pa tudi zna, kaj in kako se mora, da se zabava naše ljudstvo, »mlado in staro«. Pevali in igrali smo, kakor bi bili vsi iz edne družine. Opozarjamo vse slovenske stariše na te veselice ter jih vabimo, da se udeležijo se svojimi družinami teh veselice in naj ne izostanejo niti enkrat. Na svidenje torej v nedeljo dne 30. julija ob 5. uri popoldne na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu! Ne morem si kaj, da ne bi o tej priliki tržaških Slovencev nekoliko opozoril na sv. Jakobске razmere.

Kakor je bilo nedavno omenjeno v cenjeni »Edinosti«, so se naše predstraže v koperskem okraju pomaknile že do zadnje postaje pred Koprom, t. j. do Pobeg, a v Trstu nismo le predstražo, temveč že armado pomaknili v sam Trst, ta glavni tabor avstrijskih Lahonov in sicer k sv. Jakobu. Tu imamo nešteto našega ljudstva, a da se je to ljudstvo začelo toli krepko zavedati, gre zasluga (poleg slovenske šole) skoraj edino le g. Rakuši, kateri razvija tam res uzorno delovanje. Takih vstrajnih narodnih delavcev ima Trst, žalibog, še vse premalo. Le oglejmo si nekoliko dejstva, da se prepričamo o resnici svoje trditve. Tu imamo krasno razvijajoče se konsumno društvo, katero postane v kratkem času materialna zaslonba sv. Jakobskih Slovencev, ker je po svojih pravilih ob enem tudi lokalna ljudska posejilnica; dalje izborni pevski zbor. A to še ni dovolj; zraven tega poučuje še kakih 30 mladeničev in dečkov na goslih in drugih godalih, kar se s časom prelevi v popolni orkester. Najnovejši pojav pa je »Čitalnica pri sv. Jakobu«, ki se ustanovi v kratkem, in katere že težko pričakujejo tamošnji rodoljubi, in ki postane središče in glavna trdnjava naše hrabre posadke pri sv. Jakobu. Iz navedenega je razvidno, da se je pri sv. Jakobu pričel že pravi orjaški boj proti našim nasprotnikom. Tržaškim Slovincem, ali prav za prav: mestni gospodi priporočamo, da ne bi tega boja gledali le od daleč kakor nekako interesantnost, temveč da bi tudi dejansko posegnili vanj.

«Povž» izleze v nedeljo pop. točno ob 1 $\frac{1}{4}$  ure iz »Trgovske kavarne«. Rožičke bo mohl proti Podgradu. Okolo 4. pop. stisne rožičke v seni pod kako vejo v Materiji. Po kratkem počitku bo sline naprej.

Odhoda iz Podgrada ni mogoče naznaniti; ta se določi po vremenu; če bo premokro, se počaka, da se komu ne spolzi.

Kdor ne bo poslušal »Povža«-reditelja, zapade kazni ex § 10. povževskega zakona. Za to pot reditelj: General-«Povž»-Jaka.

**Odbor vojaškega veteranskega podpornega društva** javlja čestitim udom, da je visoko c. kr. namestništvo z odlokom št. 1459 od 21. julija 1899 potrdilo predložena pravila (statute).

Delovanje društvene pisarne (v ulici Tintore št. 5, I. nadstropje, na levi strani) se je pričelo dne 21. julija 1899.

Udje zamorejo tam uplačavati ter dobivati potrebna pojasnila. Službene ure: predpoludne od 9—12., popoldne od 4—7. ure.

Društveni odbor.

**Pevsko društvo »Zora«** pri Frdeniču priredi svojo veselico dne 13. avgusta, kar naj blagohotno vzamejo naznanje druga bratska društva.

**Preselitev.** C. kr. finančni in kolkovski urad v Trstu z oddelkom za signature in finančnim ekonomatom se je preselil z današnjim dnem v pritlične prostore finančnega poslojja, kjer so bile do sedaj pisarne tobačnega skladišča.

**Mesto poštne odpravnika** na c. kr. pošt-nem uradu v Kojsem je razpisano proti pogodbi in kaveiji 200 gld., letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld.

Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

**Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja deklška šola** v Ljubljani je sklenila dne 15. t. m. slovesno svoje tretje šolsko leto, in sicer z jako povoljnimi uspehi. Po zahvalni službi božji je razdelil ravnatelj gojenkam izpričevala in s primernim nagovorom odpustil tretjeletnice z zavoda. V lepih besedah se je v imenu svojih koleginj gospodična Silva Derčeva poslovila od zavoda ter zahvalila

ravnatelja in učiteljstvo za skrbno vodstvo in izobrazbo, zagotavljajoča, da se bodo vse tovarišice tega svojega izobraževališča kakor prve njega gojenke vedno hvaležnostjo in ponosom spominjale. — Zavod je štel 67 gojek v treh letnikih, in sicer deloma iz Ljubljane, deloma sploh iz Kranjske in drugih slovenskih pokrajin. — Med njimi jih je 13 uživalo Jos. Gorupove ustanove. — Obvezni učni predmeti so bili: veronauk, slovenski jezik in slovstvo, nemški jezik in slovstvo, francoščina, zgodovina, zemljepis, matematika, fizika, prirodopis, risanje, vzgojeslovje (v II. in III. letniku), gospodinjstvo (v III. letniku), ženska rečna dela —; radovoljni pa: laščina (v dveh tečajih), petje, lepopisje, telovadba, stenografija. — Poučevalo je vse te predmete poleg treh učiteljic 12 (večinoma srednješolskih) učiteljev in jeden zdravnik. — Zavod je že dokaj dobro oskrbljen z raznimi učnimi zbirkami in precejšnjo knjižnico slovenskih, hrvatskih, nemških in tudi francoskih knjig. Mej darovatelji preteklega šolskega leta se morajo omeniti zlasti slavni češki potovalec dr. Emil Holub, ki je poslal šoli lepo število dragocenih prirodnin, nadalje g. Ferl, Schulz, gdēna. voditeljica E. Gusl i. dr. — Ob vseh dinastično-patriotičnih praznikih se je udeleževal zavod skupne službe božje; tako se je tudi začelo šolsko leto in završilo vsako polletje s skupno sv. mašo. Trikrat so imele gojenke skupno sv. izpoved in sv. obhajilo. — Vpisovanje gojenk za prihodnje šolsko leto bode dne 15. 16. in 17. septembra vsaki dan od 10—12. dopoldne v ravnateljevi pisarni, Gospodske ulice št. 8. — Med počitnicami pa daje vsa natančnejša pojasnila le pismeno ravnatelj zavoda, g. dr. Lovro Požar.

**Dražbe premičnin.** V soboto, dne 29. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Corso št. 2, različne stvari; v zagači S. Saverio štev. 1, hišna oprava; v Sv. M. M. Spodnji 174, hišna oprava in šivalni stroj; v ulici Barriera veechia št. 21, hišna oprava; v ulici Vespucii št. 4, hišna oprava; v ulici Scussa št. 5, hišna oprava in šted. ognjišče.

**Umrljivost v Trstu.** Od nedelje dne 16. julija do včevši sobote 22. julija je umrlo 40 oseb moškega in 36 ženskega spola, skupaj 76 oseb, proti 83 v istem tednu lanskega leta. Od teh je bilo 24 v dobi do 1 leta, 10 do 5. leta, 4 do 20. leta, 14 do 30. leta, 4 do 40. leta, 10 do 60. leta, 16 do 80. leta, 4 v dobi čez 80. leto. Povprečna umrljivost je znašala 23.7 od tisoč. Jetika je povzročila smrt v 12, bolezn v sopilih v 3, škrlatica v 0, dčvica v 1, hripavica v 0, legar v 0, enteritis v 0 slučajih.

**Zasačen tat.** »Sladkor se podraži«, si je mislil 22letni dninar Ivan B., pa je šel v svobodno luko, da si preskrbi po ceni tega potrebnega živila. Dobili so ga, ko je v družbi z nekim somišljenikom z nožem paral vrečo sladkorja pri hangarju št. 3. Ko sta videla, da nista sama, sta skrbna moža pustila 20 kil sladkorja, katerega sta si bila že pripravila, na miru, in začela teči. Ivana B. so dohiteli in aretirali.

**Na zdravniško postajo** je prišel sinoči ob 10. uri 50-letni dninar G. Fabro, katerega je v neki krčmi v ulici Riborgo neznanec v prepiru ranil na licu in na ušesu.

50-letnega dninarja Jarneja Vuka z Belvederja je neznanec udaril po glavi ter ga ranil na levem senu. Tudi njemu so podelili na zdravniški postaji potrebno pomoč.

**Poskušena tatvina.** Prošlo noč so se utihotapili neznan tatje po lestvici čez zid v dvorišče hiše št. 3 v ulici Manzoni, od koder so skušali priti v krčmo Josipa Persiēa. A o pravem času so prišli redarji ter pregnali drzne tate.

**Pes je ugriznil** 14-letno Ivanka Škamperle iz Škorklje, ko se je sinoči ob 1 $\frac{1}{2}$  10. uri vračala domov. Dekle ima rano na levem bedru. Pes je last nekega Orlanda. Bil je, proti predpisom, brez nagobčnika. — Dekle so spravili na zdravniško postajo.

**Iz-pred naših sodišč.** Včeraj v jutro se je vršila razprava proti krčmarici Ani udovi Sambo, ki je bila tožena zaradi javnega nasilstva po nevarni pretnji. Slučaj je ta-le:

Dne 23. maja t. l. zvečer je prišlo več deklet, prijateljice neke Terezije Mravlja, o katere soprogu se govori, da ima nedovoljene razmere z



omenjeno krčmarico, v gostilnico poslednje »all'antica pipa«, kjer so bile precej glasne in vesele. Prišlo je tudi nekaj moških, s katerimi je nastal prepir; eden doleeev je začel dekleta pretepati in suvati iz krčme. Drugo jutro so se vrnila dekleta v navedeno gostilno ter so zahtevala od lastnice, da jim pove ime in stanovanje osebe, ki jih je pretepala. Sambo je pokazala revolver ter dejala: »Če ne greste ven, ustrelim!« — Pokazala je tudi patrone, ki je imela pripravljene, da jih dene v revolver. Dekleta so zapustila krčmo ter se podala na policijo, kjer so krčmarico ovadile zaradi pretnje. Tako se glasi obtožnica.

Obtoženka se je izgovarjala, da se ji je zdelo, da so prišla dekleta iz slabih namenov, da je izvlekla orožje le za to, da bi se ubranila mogočega napada, ter da je navedene besede rekla le v ta namen, da spravi ženske iz sobe, ne pa, da bi jim pretila.

Dokazano je, da so dekleta ostala še po besedah: »Če ne greste, ustrelim« še dalj časa v sobi, da se torej niso ustrašile teh besed.

Branitelj dr. Breitner je naglašal, da je bila pretnja le pogojna: če ne greste — ustrelim. Dekleta so se mogla rešiti vsake nevarnosti s tem, da so zapustile krčmo. Resnega strahu tudi ni bilo, ker so ostala mirno še dalj časa v krčmi. Ne more se torej uporabiti § 99 kaz. zak.

Sodniki so se pridružili nazorom branitelja ter Ano Sambo osvobodili obtožbe.

## Različne vesti.

**Eksplozija bencina.** Iz Ischla poročajo, da je tamkaj dne 27. t. m. v parni perilnici Wild nastala eksplozija bencina. Pet oseb, med njimi lastnik, je težko ranjenih. Poškodbe so deloma smrtne.

**Utopljen parnik.** Iz Nižnjega Norgoroda poročajo dne 27. t. m.: Na Volgi, v bližini mesta, se je zgodila velika nesreča. Zaradi goste megle je trčil neki tovorni parnik v potniškega, da-si je poslednji dajal znamenja nevarnosti. Potniški parnik se je potopil. Od 258 potnikov so se rešili le 103. Kapitana tovarne ladije, ki se ni brigal za znamenja z nasprotnega parnika, so zaprli.

**Argentinski častniki v Bosni.** Zadnje nedeljo so dospeli v Sarajevo argentinski častniki: polkovnik Richeri, major Rodriguez in poročnik Joli. Iste spremlja inženier Guttmann od tvrdke Krupp v Essenu. Tuji gostje so prišli z namenom, da proučijo bosanske ozkotirne železnice.

## Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

**Dunaj 28.** Danes je šla deputacija več liberalnih poslancev k grofu Thunu pritožiti se radi večerajšnjega vedenja policije na Francovem ringu po razpuščenem protestnem shodu. Grof Thun ni dal nikakega določenega odgovora, rekši, da se mora poprej obvestiti.

**Line 28.** Nemška ljudska zveza je imela večeraj shod v protest proti § 14. Shod je bil tako vihar, da ga je vladni komisar razpustil. Zborovalci so potem peli »Die Wacht am Rhein«.

**Pretorija 28.** Volksraad je predlogo o dinamitu izročil posebnemu odseku in potem vsprejel vse paragrafe spremenjenega državljanstva.

**Pariz 28.** »Echo de Paris« priobči jutri material preiskave, ki jo je vodil Quesnay de Beaupaire o krivdi Dreyfusa. General Negrier je izjavil nekemu zastopniku lista »Gaulois«, da se ne prišteva več k vojski in da hoče zaprositi za odpust. Esterhazy je zagotovil nekemu poročevalcu »Matina«, da ne pojde v Rennes.

**Madrid 28.** Zbornica je vsprejela zakonski načrt, tičeči se notranji državni dolg. Člen 7. pooblašča banko izdati not do zneska 2000 milijonov pezeta. Zneski, posojeni državnemu zakladu, se bodo obrestovali le po 2 1/2 %. Vlada se nadeja, da bo mogla v soboto zaključiti komoro. Ako bi to ne bilo mogoče, pa utegne biti v soboto seja, da zbornica dovrši svoja dela.

## „EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje  
seprodaja, r. zun v drugih navedenih tobakarnah, tudi  
na južnem kolodvoru.

## ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

## Želiš

imeti eleganten in soliden  
bikel? Obrni se ustmeno  
ali pismeno do **Jakoba Štoka**,  
Trst, via Molino piccolo št. 3, II. nadstr.

## Naznanjam,

da sem prevzel že dolgo let obstoječo  
**Zalogo olja, kisa in mila**  
v ulici Barriera vecchia št. 4.

Blago razpošiljam po hišah in na  
deželo. Priporočam se najtopleje.

Josip Gregorič.

## M. Kristofić-Makulić

Koper (Capodistria)

ima na prodaj črna in bela istrska vina po  
14 do 22 gld. hektoliter in retošk za bu-  
teljke po 45 do 80 kr. liter.

## Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju,  
proti toči, na življenje v valih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

|                                                          |      |               |
|----------------------------------------------------------|------|---------------|
| Glavnica društva                                         | gld. | 4.000.000     |
| Premijna rezerva zavarovanja na življenje                | „    | 13.326.346-98 |
| Premijna rezerva zavarovanja proti ognju                 | „    | 1.632.248-22  |
| Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju        | „    | 49.465-07     |
| Rezerva na razpolaganje                                  | „    | 500.000       |
| Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A) | „    | 333.822-42    |
| Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B) | „    | 243.331-83    |
| Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje     | „    | 500.000       |
| Občna rezerva dobičkov                                   | „    | 1.187.164-86  |

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

## FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda  
za trgovino in obrt v Trstu.

### Novci za vplačila.

| V vrednostnih papirjih na | V napoleonih na         |
|---------------------------|-------------------------|
| 4-dnevni izkaz 2 1/2 %    | 30-dnevni odkaz 2 1/2 % |
| 30- „ „ 3 3/4 %           | 3-mesečni „ 2 1/2 %     |
|                           | 6- „ „ 2 1/2 %          |

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih avstrijske veljave, stonijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

### Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 %, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

### Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

### Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

### Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

### Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

## URAR

spособen v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

## Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primeroma zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

### Posredovalnica za potovanja.

## Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1.  
daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

### Zaloga krompirja, zelja in fižola.

## Vatovec Jak.

Razprodava na debelo.

### Zaloga olja, mila in kisa.

## Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26.  
Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

### Krčme.

## Jurković Mate

ima dobro domačo kuhinjo.

ulica Carintia št. 25  
toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter

## Jak. Perhauc

cene zmerne.

Via Acquedotto št. 8.  
Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna.

## Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

## Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

### Obuvala.

## Stantič Josip

šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

„pri Pepetu Kraševcu“  
na Rožariju poleg cerkve  
Sv. Petra pod ljudsko

## Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

### Trgovci.

## Nazarij Grižon

## Ant. Furlan

cene brez konkurence.

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

## Abram Fran

Trgovci z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Via S. Francesco št. 22  
Trgovci z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

## Jak. Perhauc

moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja

## R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

## Anton Šorli

Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev.

## T. Zadnik

postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

## I. Tavčar,

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

## Fran Hitty,

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij

## Novak Mihalj,

proti povzetja.

trgovci, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo

## Zaloga pohištva

Cene brez konkurence!

(mêble) Petra Muschika poleg dobroznane gostilne „Alla nuova Abbondanza“, Trst, Via Torrente št. 16., se toplo priporoča slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk.